

Kastrace koček - prevence proti utrpení

V ČR se odhaduje, že ročně se venku toulá na 30.000 koček bez domova, z nichž drtivá většina je nekastrovaná a tedy reprodukce schopná. Každý nový život narozený do nepřátelského prostředí, je vystaven potenciálnímu utrpení v podobě nemocí, střetem s člověkem (autodoprava, týrání, myslivost) nebo neznalostí základních kočičích potřeb, která plyne z nezájmu a neuvěřitelného množství mýtů. Kastrací bezprizorních koček předcházíte utrpení.

K čemu je kastrace dobrá

Kastrace je preventivní nástroj k zamezení zbytečnému utrpení nechtěných koček, o které se nikdo nepostará. Kastrace také nabízí řadu benefitů co se zdraví týče. Podrobně jsou všechny možné aspekty a benefity kastrací zpracovány na stránkách: <https://kasprocats.cz/cs/o-kastracich>

Plné útulky?

Nemusely by být, kdyby byla společnost informovaná a v této oblasti vzdělaná, protože mít informace je základ k zodpovědnosti. Tím pádem by lidé nenechali kočky se svévolně nebo dokonce záměrně množit a proto by nechtěná toulavá zvířata nemusela plnit kapacity útulků a depozitů k prasknutí. Kastrace je ten nejzákladnější preventivní předpoklad pro to, aby zvířata v útulcích nekončila a pracovníci těchto zařízení měli volné ruce na opravdu krizové případy.

Mýty a nepravdy...

...jsou jednou z největších brzd, které prakticky brání ve zlepšení situace toulavek, neboť stále šíří ve společnosti napříč rodinami, vesnicemi, školami nebo i některými veterináři:

Kastrace je proti přírodě. Většina lidské činnosti je proti přírodě, i kdyby to bylo pouhé koexistování bez zásadnější zátěže planety. Lidská činnost bude vždy nést nesmazatelný dopad na životní prostředí a přírodu, takže je paradox zmiňovat zrovna kastraci, když se lidstvo denně dopouští mnohem horších zvěrstev, které

jsou ovšem legitimizovány systémovými i společenskými zájmy. Kastrace je především redukce utrpení vytvořené člověkem.

Kočka by měla mít alespoň jednou za život koťata. Tohle zní jako nějaké otřesné genderové klišé plné rozmnožovacího předurčení. A je to pochopitelně nesmysl. Ačkoli jsou kočky defacto přírodou naprogramované stroje na rozmnožování, není žádný důvod proto, aby kočka musela mít (skutečně zde není zdravotní ani jiný benefit), byť alespoň jednou, koťata. Stačí na to jít matematicky. Z jednoho vrhu vznikne 1-12 koťat, které za předpokladu že z nich vyrostou dospělé kočky a každá by měla mít podle tohoto mýtu alespoň jeden vrh o 1-12 koťatech. Tímto přístupem bychom defacto legitimizovali neopodstatněné množení a každý schopný matematik si dopočítá, kolik by to bylo za rok a více let zvířat, která budou zbytečně vystavena utrpení.

Pokud kastrovat, tak až po první říji. Zde nám komplikují situaci někteří chovatelé a také stále velká skupina veterinářů, jenž trvdí, že vhodnou dobou ke kastraci je období po první říji. Tohle je známý přežitek, který se vyučoval na školách v období komunismu, takže se k němu hlásí především starší veterináři. Opakem kastrace po první říji je tzv. ranná kastrace, která se dá provádět v závislosti na váze cca od dvou měsíců, což spousta lidí nazývá týráním, zatímco vystavit kočku i koťata dalšímu utrpení se jako týráním nejeví, protože je to etablovaná zvyklost? Faktem ale zůstává, že neexistuje žádná studie, která by byla schopná prokázat "závadnost" kastrací v ranném věku a také zdravotní benefity jsou nezanedbatelné - viz. lepší reakce mladého organismu na zákrok, předejití hormonálních změn a zatížení organismu v době říje atd. A zatímco se celá řada tuzemských doktorů drží starých učebních vzorců, všude ve světě se provádějí ranné kastrace zcela běžně a bez pobouřených názorů společnosti. Pokud bychom tenhle mýtus měli dotáhnout do absurdna, vždy veterináři můžete říct, že kočka už první říji měla, což se nezřídka děje u pětíměsíčního zvířete, takže prakticky sedm měsíců staré kotě už může mít vlastní vrh. Tolik tedy ke zpátečnickému pohledu na první říji.

Kastrace má neblahý vliv na tělesný vývoj kočky. Toto tvrzení se nejčastěji opírá o dopad na konstituci těla nebo na vývoj močové trubice, tedy opět narážíme na konflikt s rannou kastrací. Co se vzrůstu týče, z vlastní zkušenosti máme potvrzeno, že časně kastované kočky jsou naopak větší a statnější, s kvalitnější srstí. Je to logické, neboť kočka, která nemusí dávat energii a výživu do rozmnožovacích procesů, jí spolehlivě ušetří pro vlastní růst, výživu kostí a srsti. Samozřejmě se nabízí řečnická otázka, proč by někdo, komu jsou kočky lhostejné, řešil jejich vzrůst, ale to už je takový kolorit, že se v rámci diskuze používají i paradoxní argumenty. Co se vývoje močové trubice týká, k tomuto argumentu se uchylují opět veterináři, co mají problém s rannými kastracemi. Tvrdí, že časně vykastrovanému zvířeti se nedostatečně vyvine močová trubice, takže trpí na

močové kameny atd. Jenže přesně opak je pravdou, kočka, která má močové kameny, je nikdy nemá kvůli úzké trubici, takže zde je potřeba řešit primární důvod vzniku kamenů a ne se odvolávat na nesouvisející kastraci.

Kastrace se netýká kocourů. Na reprodukci musejí být běžně dva, kočka není samosprašná, takže ke vzniku potomstva je zapotřebí koček i kocourů. Jenže zatímco kočka bude v rámci říje březí jen jednou, šikovní alfa kocour zvládne úspěšných spojení klidně několik v ten samý večer.

Vykastrovaná kočka zleniví a přestane lovit myši. Kočka je tělem i duší rozený predátor a loví vše, co se hne a zdaleka to nejsou jen myši. Kočky loví ze dvou důvodů, buď jako zdroj potravy, ale mnohem častěji pro zábavu. Představa, že by kočka ztratila zájem o jídlo i zábavu, se jeví značně nepravděpodobná, takže to opět vypadá na tendenční výmluvu k vlastní nezodpovědnosti. Naopak téměř s jistotou můžeme říct, že kastrovaná kočka zmenší svůj radius pohybu, takže bude spíše lovit v blízkém okolí, než na druhé straně vesnice, kde může být vystavena dalšímu nebezpečí.

Chování kočky se po kastraci změní. Tohle není mýtus, ale vítaný fakt. A je to také jeden z důvodů, proč se kastrace také dělají a to zejména u kocourů. Ti mají nejen v době říje specifické chování jako je značkování "teritoria" (kterým však může být chápán i váš obývací pokoj v případě domácí kočky nebo značení venkovních částí vašeho domu u koček venkovních) nebo rvačky v rámci námluv. Ani jeden z projevů není nic, o co byste stáli, takže za tyto druhotné změny chování může být člověk spíš vděčen, než je používat jako kastrovní protiargument.

Všechny koťata se dostanou do nových domovů. Některé země jsou tak pokrokové, že požadují kastraci všech koček, které nejsou určeny k zájmovému chovu, podléhajícímu chovatelskému řádu příslušných organizací. Dokonce i u nás se v osvětových kruzích chápe každý, kdo umožní nekoncepční rozmnožení kočky, jako obyčejný množitel, i když nemusí přímo naplňovat podstatu množírny. Většina lidí se takového množení dopouští kvůli nevědomosti a díky etablovanosti těchto mýtů, které legitimizují množení kočky jako něco zcela běžného či dokonce roztomilého. Pravdou je, že každé takto "vyrobené" kotě zabírá místo jiné opuštěné kočce z ulice nebo útulku. Všichni, kdo ať už vědomě nebo nevědomě množí, jsou částečně zodpovědní za neutěšenou situaci na ulicích, v útulcích i dočaskách (v dočasných domovech). V neposlední řadě takto nezodpovědný člověk dává z rukou většinou nekastrovaná zvířata, která svým reprodukčním cyklem přispívají k začarovanému kruhu.

Kastrace je drahá. To i některá auta. Není potřeba podstoupit kastraci u nejdražšího veterináře v okolí. Stejně jako když si vybíráte výrobek nebo službu, děláte si rešerži cen. Některé kastrace mohou být i násobně dražší, než jiné, ale to se bez zptání nezjistí.

